

MEIE MATS

NR. 30

1921

Tallinn, Harju t 45
Ilmub 2 korda kuus

19 aastakäik, November, 26,
Üksik nr. 10 marka

FRANIMANN: „Muje meeldib see kott siiski rohkem kui esimehe kell — see kott kõliseb ilusamini.“

Uued seaduseelnõud.

ehk

§-id, mis Eesti wabariigi põhiseaduses kahe silma wahele jäetud.

Et wabariigi piirides kaunis hulgake nähtu-
mille peale walitsus kas waikimisega ehk mõlema
silma kinnipigistamisega reageerib, silmaspidades
muidugi, misugune erakond, wõi liiderkond asja
segat, siis otsustas „M. Matsi“ seaduseandew wõim
omalt poolt neid seadusjupikesti täiendada, mis-
sugust wõimaldab demokraatlikes wabariigis wa-
litsew juriidiline komme.

Täiendawad paragrahwid oleks järgmised:

§ 1.

Prillide kandmise seadus.

Iga wabariigi kodanik on kohustatud omale
selgelt nägemiseks kirju klaasega prillid muret-
sema.

Märkus: Pimedad ja kurtummad selle §-i
alla ei kuulu.

Mainit seaduse paragrahwi ellukutsumiseks
andsid põhjust järgmised wäga mõjuwad asjaolud,
— esiteks meie kõrgem instants, „R i g i k o g u“,
et sealt paljud paragrahwid kerge käe ja pealtigutu-
suga wastu wõtaks ja et nii mõndagi auwäärt
rahwasaadikut magus uni — suures Kogu saa-
lis töd ajal painama tuleb, misuguse wastu aga
isegi kõige osawamad diplomaadid, nagu näituseks
Tõnisson (Tartusi), Martna (Schweihisti), Neys (Li-
hem — Saaremaalt) Jürgenstein (60. a. jünni-
päewa lops) jne., teatawatel silmapilkudel jõue-
tud on, siis teeb uus seadus kohuseks neid omale
tumedaklaasilised prillid saawutada, nii wõiwad kõr-
ged kogu liikmed ja rahwasaadikud isegi tukku-
des ärkuel olla, sest wõõra film ei tungi läbi
klaasijugawuste saadiku filmeni, ega wõi ükski
ajaleht kõlawalt hüüda: „Kõrges Kogus maga-
takse!“

Wõib olla aitawad prillid ka seadustesse jü-
wenemiseks.

Läbi prillide vaatamiseks tuleks ka para-
grahw wastu wõtta misugune ära määrab meie
„tuusjate“ Kaja-meeste julgeoleku restoraani ja koh-
wiku laua taga, et neid sealt isegi rahwahääl kan-
gutada ei wõiks.

Edasi on meie kommuniste wastu ihumas ham-
baid „Tallinna Teataja“ oma „ära“-konnaga —
kes ei näeks, et mainit „kära“-konna liidred
saadikute laudes aset wõtaks, waid trelle
taga püüaks, misugune „olemasolu komme“ neile
wäga loomulik näib olema, siis soowitame Rahwa-
erakonnale heledaid prille kanda, mis näitaksid —
et inimene ikka inimene on, olgugi ta kommu-
nist ja wähem wend ikkagi wend ja rahwasaa-
dik on, olgugi ta kärarikas.

Weel kandku prilla meie politseiwõimud, nii
terwe osade kui ka jagude ülemad, wanemad ja
nooremad linnawahid, et nad näeks misugused
suured uuendused meie kinodes: Kasinodes, Ma-
rinades j. n. teistes sarnastes, Eesti keele uuendus-

mõttes läbi wiitakse, nii näituseks kirjutab seal
keegi Приеду с ночным поездом misugune ema-
keeles umbes järgmist tähendama peab: „Priidu
läks pörjaga laadale“ (kiino murrakus muidugi) ja
muid enne nägemata ja kuulmata uudistoteid,
keele alal, mida isegi Wiidemanni sõnaraamatus
leida pole, wõi on politseidel wastawad sõnaraa-
matud, mis sarnaste — Eesti-juudistamisele teed
ja aluspinda loowad — prilla waja! prilla waja!..

Tahame ometi Eesti keelt Eesti keeles lugeda,
olgugi see kiinodes ja sellepärast muretsegu politsei
meile wastawad prillid, mis neid liig warajaseid
uuendusi kuidagi warjaks.

§ 2.

Seadus langenud neitside tänawa kohta.

Kõik need, kes pealinna pea tänawal (Wiru
frondil) teekäijate jalgu jääwad, eestkätt hukka-
länud õrnemjugu, saawutagu omale ja!grauad;
koolipoisid — plikad, saawutage suukorwid — et
nii oma kui ka wõõramaalaste olemasolu kind-
lustatud oleks.

Teatku iga siserändaja, et Tallinna Wiru tä-
nawa õkkupeerind n. n. õõliblikad, misuguste
wastu aga politsei sama wõimetu, kui ajakirjandus
täide wastu, misugused sigind nende kodukaswa-
nud rebaste ja muu loomade sabaisse.

Kui weereb päew, wõid silmata troppi politsei-
nikke, kes end hoolega Wiru wärawa mäe nurga
warju poetawad, olles hirmul „õõliblikate“ eest.

Ja koolijüütsid, taaruwad merimäelased, müüdid
kuklas, toobistes piikstes, on ehteks pealinna pea-
tänawale, kohutuseks ausale teekäijale.

Sellepärast saawutagu iga rahulik teekäija
politsei poolt „tätelise tegewuse wabaduse luba“ ja
„piitja“, misuguste abinõude läbi ka ilma polit-
seita (kes wist liig heasudamline ja õrnatundeline)
rahu matja wõib luua.

§ 3.

Seadus Wiijandi raudtee uuenduse kohta.

Et Wiijandi ehk wabariigi kitsaroopaline raud-
tee, see Eesti edenemise ja kultuurilise kaswan-
mise jumbol ja rahwa au ning hüljus, päew-päewalt
wanemaks läheb, oma noorufe jõu pea kaotab, siis
on wäga tarwilik, et siin ajale wastawad uuendused
ette wõtaks.

Nimelt ehitagu wabariigi raudtee walitsus
raudtee lähedusse kraawid, täitku weega ja lasku
pealt kinni külmetada; siis muretsegu kitsaroopa-
lise jaamadesse teataw arw uiskusi ja andku reisi-
jatele tarwitamiseks.

Nii raudtee kõrwal uiskudega liugu lastes
jõuab iga teekäija jõudsamalt kohale kui „susla“
jõites.

Wiimast wõib waid jääkraawidesse wee wa-
damiseks kasutada.

Seadus wõi määrus oleks kokkumõetult järg-
mine:

Wabariigi walitsus kohustab kitsaroopalise
raudtee walitsust raudtee kõrwal „jäätee“ asutada,
reisijaile uisud muretsema ja „susla“ waid weeweoks
tarwitada!

§ 4.

Seadus üliõpilaskonnna üldmütsi kohta.

Et hariduskeskkohast ajudes peitub ja ajud peas asuvad, siis peab iga mõistlik üliõpilane oma mõtet raamatute pealt, moodilehtede ja riideproovide peale pöörama, et neist viimastest oma mõistuse jumalusele väärtiist kõrguse tundemärki saavutada.

„Iga siga tuntakse tema harjastest“. Sama tuntakse iga üliõpilase tarkuse juurust tema mütsist ja sellepärast välja küüned ja hambad, et teie pead mitte tarkusest ei jääks, mis woolab viimastesse — mütsidest.

Et üliõpilaskonnal mõistus ühe pulga peal ehk ühisel tasapinnal asub, nagu seda „mütsijaht“ näitab, siis saavutagu nad omale üldmüts, mis suguse alla mahuks kõik 3000 pead.

§ 5.

Seadus piibli ja haridusministeeriumile.

Et wabariigi haridusministeeriumile olemasolu kindlustada, kirjutan ette wabariigi wapiks haridusministeeriumi poolt väljatöötatud kawa, mis sisaldab eneses: „Piileami rääkija eesli, keerupiga“, ja kõik wana- ning uue-testamendi prohwetid, wastu wõtta.

Terwitusena hüüda: „Katekismus ja wiis peatükki,“ kuna jumalagajätmise juures meie haridususe isa püha nime hõigata tuleb.

§ 6.

Et korteri kriisi lahendada, wõetagu üri-seaduse väljatöötamisel kulunud paberid ja korterite komisjonide liiderid ning ehitatagu neist uued eluhooned, ja kindel on, et seitsinatsjast materjalist kerkib uus Tallinn, kus peawarju leida wõiwad ka eestlased, sest wanas Tallinnas pesitsewad waid juudid ja muulased — optandid ehk wastfelt sündinud eestlased ja mõned üksikud tõusikud ja rasw-kehjad.

Tähendab, seadus astub jõusse päewal, mil esimene „maaliitlane“ kokku langeb ja wabariigi keskkoooliõpilased poliitiliselt küpseks tunistatakse. S. Inep.

—0—

? Miks ?

Paar kõwa pähkelt katkihammustamiseks.

- 1) Miks kirjastawad meie ärimehed, kirjannikkude töid alles peale nende surma?
- 2) Miks paistab päike suwel palawam, kui talwel?
- 3) Miks on kaamel suurem nõelasilmast?
- 4) Miks on hobune tugewam inimesest?
- 5) Miks sööb inimene seaihu?
- 6) Miks himustab inimene teise omandust?
- 7) Miks on taewas inimeste peade kohal?

See kes ülemal pakutud pähkled puruks hammustab ja tuuma terwelt „M. Matsi“ toimetusele laadab, järgmise numbri ilmumiseni, saab tasuta „M. Matsi“ wärskema uudisnumbri.

Wastused ja muud küsimused järgmises nr-is. Toimetus.

—0—

Kuhu nüüd?

Linnawalitsuse ettepanek—Maakri tän. nr. 21 saapawabrikut asutada, wõeti 26 häälega (wastu 12 h.) wastu.

(Ajalehest.)

Nagu iga teadlikul pealinna kodanikul teada, asus Maakri tän. nr. 21 reaalgümnaasium, ja asub seal wist weel tänapäewgi.

Kuid kui kauaks?

Ufun, et iga lehelugeja ise wastuse leiab, kui linnaisade koosolekul tehtud otsuse loeb — ja igamees kel nupukam nupp, kui mõnel wõhikul ärimehel, kes end haridusasjasse segab, ise wastuse annab:

„Taas on üürrike see aeg ja taas tuleb päew, mil meie noorfugu täiturgu logelema ehk Sõjamäe rappa turbaid lõikama saadetakse — ent seda päewa ei pruugi need „õnnelikud“ lapsed mitte kaua oodata.

Kuid ärge heitke meelt — kes teie nende laste wanemad olete, oma lapsi tulewiku pärast, waid olge üpris rõõmsad, sest teadke, et käes on täieline rewolutsioon meie waimutöö põllul ja seda teawad kah meie auwäärt linnaisad, kes nähtawasti suured uuenduste poolsohoidjad.

Nemad on otsusele jõudnud uut kooli teostama hakata, mis haritud ilmas tuntud „töökooli“ nime all.

Kõige asjatundlikum jelles juhtes on Jürgens. Ta kinnitab koosolekul jumala keeli, et mainit hoone on wabrikuks loodud ja wabrik on kah omast kohast kool. Et aga Apostliku Oigeusu kirik kaubamajaks ümber ehitati, kuna see ka wist kirikuks loodud oli — seda jäeti muidugi heasoowiliselt ütle mata ja õige kah — see pole ju kool.

Linnaisade tähtsa otsusega olime oma „töökooli“ täiuseni wiinud.

Need papid ja mammid, kelle laps raamatutarkuse juurest (on ka wananenud asi see raamatupõppus!) ära hirstakse, toimetagu oma Ilmar, Emmy wõi Lilly kooliruumesse asutatawasse saapawabriku ameti.

Sellega saawutate mitugi head kasu:

1) Ei pruugi teie ainult lapsi eest kooliraha maksta, mis kaunis ümmarguse summa aja jooksul välja teeks, waid saapawabriku pedagogika nõukogu maksab teie lapsese weel päewaraha.

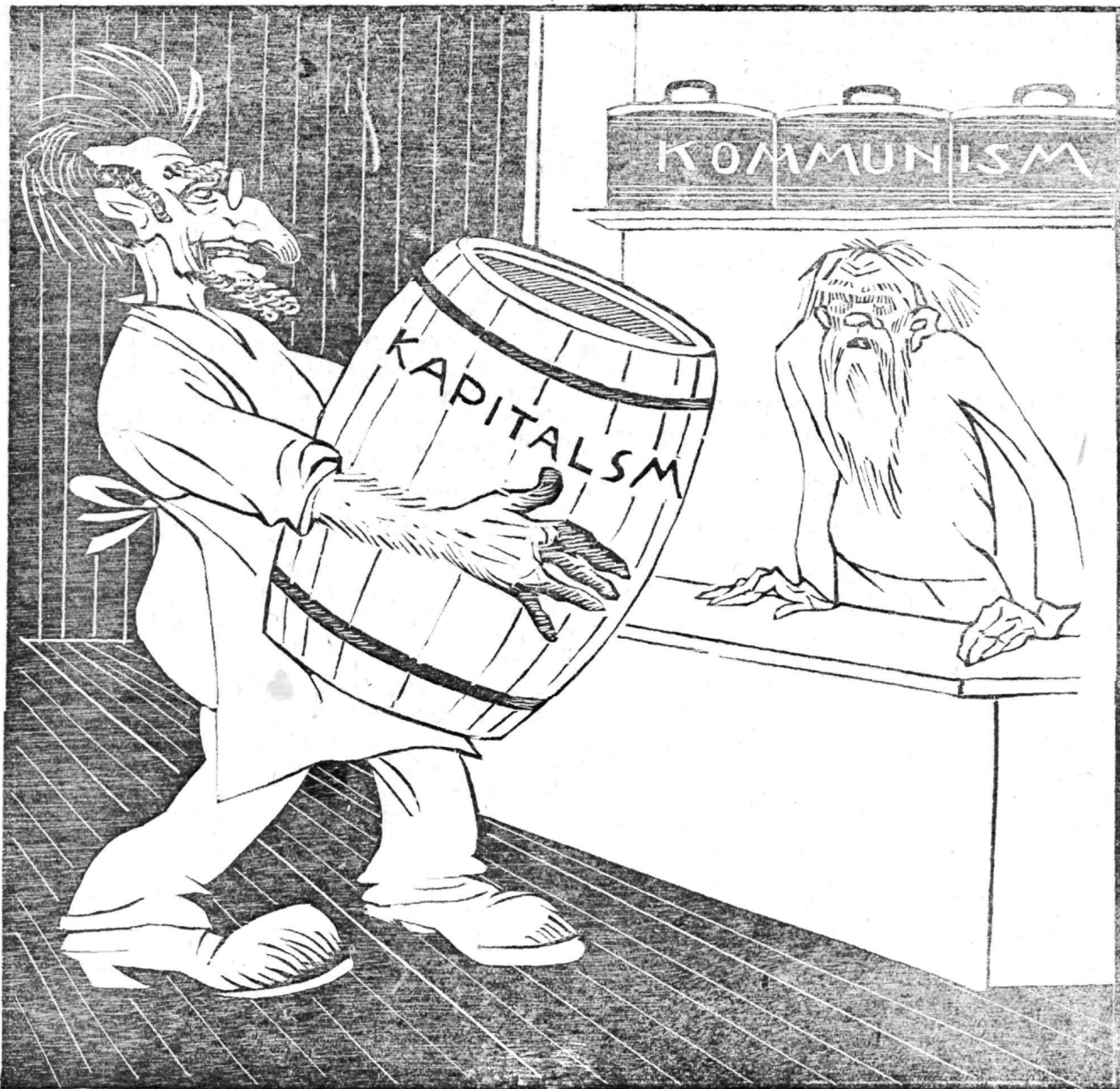
Nii wõite ajajooksul järelijäänud kooli- ja raamatuteraha, pljus (+) lapsi päewaraha — mis kokku ilusa summa teeb, saapawabriku aktsionäärideks astuda.

Ja esimene samm on wõidetud.

2) Wõite uhked olla, et teie laps täieliku „töökooli“ hariduse omand, mitte raamatust, waid toorest nahast ja wabriku mürinast.

Teie laps õpib ajajooksul wahet tegema — wafika ja ärimehe naha wahel, tunneb hästi kingsepatööd ja wõib, kui õnn talle wastu naeratab, wiimaks isegi — linnawolinikuks hakata.

Wenemaa kord muutub ikka enam kapitalistlikeks. Isegi Trotski on omale kaubamaja asutanud.

TROTSKI: „Korista see naatama lainud ramps naatit, senega oiene pankroti jaatud ja pane waadi täis asemele, siis saame jälle jalad alla!“

Nii tuleb waid linnawalitsuse tarka nuppu austada ja tema jälgedest, kui puutumata pühadusest ja tarkuseloojast aupaklikus kauguses hoida!

Sellepärast, kui keegi sõnab:

„Koolides pole mu lapsele ruumi. Kuhu nüüd?“

Siis wastake kindlalt:

„Wii laps linnawolikogu kaudu saapawabrikus!“

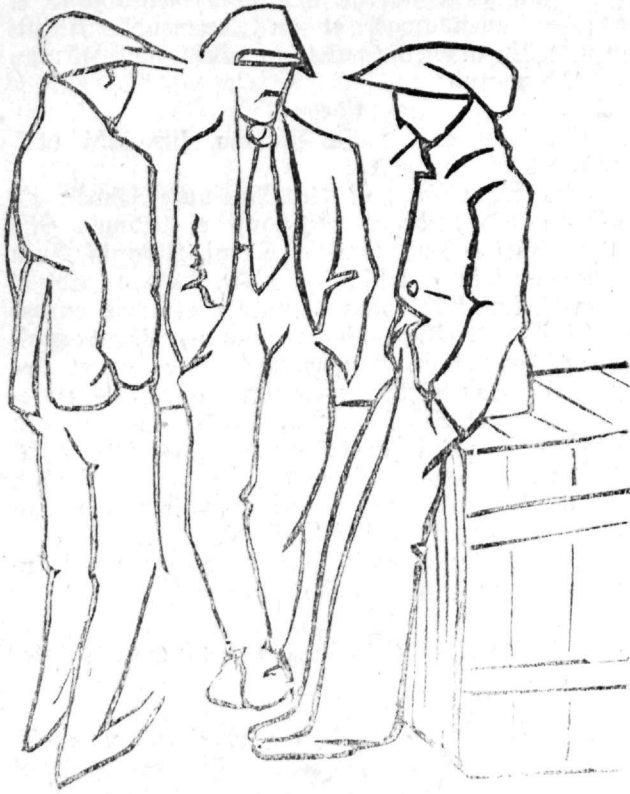
Ja murel lõpp!

Pen Hip.

Read wabariiklase päewaraamatust.

Soo — Jumalale tänu! — wiimaks ometi hingian ma kergemalt... Ka sealpool lahte... ka neil — Soome welledele — juhtub „feda“...

Sest kuulge lugu, mis pajatawad ajalehed: Soomes olewat leitnant Hakala lendurite osakonna kasjast 369.000 Sm. kaasa wõtnud ja „wehkad“ teinud... See sündmus on meile, eestlastele suureks troostiks. Selles mõttes tõid ka meie ajalehed selle sõnumi. Mõned lehed tõid isegi wõrdluse, milles näitajid, et meie Trull palju wäiksema sum-

„WAIMU KRIIS.“

Poheemkondlased sadama tolliputka lähedal väljamaa kirjanduskaupa oodates:

„Oleme wennad kõhnaks läind pikast ootamisest; karjatasime wiimased waimukarjatused „Tara-piitas“ — ent uut weelgi ei tule.“

maga „jäared“ teinud. Täname! — ka see on meie suureks troostiks. Tuleb wälja, et meie polegi nii halwad, nagu seda wähest ise arwame, ning wõime endi asja rahulikult edasi ajada. Seks jõudu! Ehitagem ühisel jõul Eesti koda kõik, kelles pole weel isamaatunne „haihtunud“. Kui paneme kõik käed külge, siis meele tulewad lauliku sõnad:

„Kaugelt näen kodu kaswawat...“

*

Kohtasin Narwa maanteel (pidage meeles, see oli 10. now. 1921. a. p. Kr. s.) tuttawaid Ne-hatu taati-eite, kes kurbade nägudega reel koju poole sõitsid. Pidasin neid kinni.

„Tere kah... Miks nii nukrad?... mis on juhtunud?..“

„Mõ... näh... tere—tere! Pea siis kurwad olema, kui — tiri aga kraam muudgu müümata turult tagasi...“

„Miks?“

„Wõi mina tean... Politsei ajas minema...“

„Mis te s' turule töite õige?“

Taat sülgas muhedalt läbi hamaste lumme.

„Teadagi — ikka Mardi anisid.“

„Soo. Niisugusel kallil, suurel pühäl.“

„Ptüi, kuramus,“ sülgas taat, „wõi püha, wa Mardi päew... Narride püha...“

Mul hakkas weidi piimlik.

„Hm. Kas te' siis ei tea, et seda kõik waba-riigi kodanikud peawad pühitjema?“

„Wõeh. Ka mitte-narrid?“

„Aga kuidas siis muidu.“

„Kes seda käsib?“ Kurjaks sai taat.

„Kes muud, kui Riigikogu.“

Taadi nägu wenis laiale naerule.

„No seda ma küll ei usu, kas löö wõi maha...“

Nüüd ajas ka eit pea rätiku seeft wälja ja küsis:

„Aga kuidas siis Kadripäewaga. Kas see ka pühaks kuulutakse?“

Selle peale ei teadnud ma midagi lausuda.

Eit aga pajatas edasi: „Ütelge jah selle suure riigikogule, et kui ta Kadripäewa ka riigipühaks ei kuuluta, siis hakkame meie, naised, otsekohje treikima...“

Taat aga pingutas ohje, kõigutas pahaselt piita ja urises:

„Ah, mis ja tühjaga plärad... Eks ja näe, et ta muudgu teotab aga meie kõrget riigikogu... naerab aga muidu...“

Ja sõitsid nad saaniga sahinäl...
*

Istun sohwal, suitsetan „Tere-teresid“ ja loen wärsket „Meie Matsi“, auraw kohwitafs nina all. Meeleolurikas, mugaw olemine. Lapsed õppisid

TEAATRIS.

Nelly: Maksike, miks nii kurb, kas sind „Hispaania kärbes“ sugugi elusta ei suuda, on ju waga meeliulendaw jant.

Maks: Seep see wiga on, et ta jant on, kuid ka ettekande wiis on jantimine — ja ühtegi „Hispaania kärbest“ pole ma näitelawal weel näinud. Pettumus on täielik.

monotoonselt teises toas õpetükka. Kuulan, kuidas väikene Aits weerib: A—i—ai—es—i—si—ge—a—ga—ai—siga—es—a—sa—ge—a—ga—saga—ai—siga—saga—

Nüüd võttis wanem, Jüts, raamatu oma kätte. „Sina, Aits, ei oska lugeda. Waata kuidas loetakse:

Ai siga — saga,
siga pinu taga,
hunt aia taga,
fant soo taga...

Ja siis:

Põnn — nõoradi
nupp otjas,
Kõrtsi-Wiiul oli
wiin otjas
uhtsah — sama,
ai wilewama,
Kale Mihkel
ja kaunaa...

Edasi:

Tiiu-Tiiu oli ilus plika,
poiste poole tema wahtis ikka,
hommikuti kui ta tuba pühkis,
luuawarrega siis nina nühhkis...

Siin aga tuleb lugeda:

Uhtsah, sah,
färr — färr — färr
kana p...*) tegi
käär — kärr — kärr...

Siis kargasin ma püsti... Mis?!. Pergell!
Tuli se pihta! Ons see õppimine?.. Hei, poisid siia filmapiilk, et wälk teid rabagu...

Poisid tulid ehmunud ilmega, raamat näpus.
„Mis te seal teete?“ kargatan.

„Opime...“

„Andke raamat siia.“

„Säh...“ — ja näpud lähewad mõlemil suhu.
Nojah, sah... Kooliraamat, mis kooliraamat...

Loen kaanelt: „Nurmik, Eugemik.“

Tohoo, pöörane, wõi siis päris tõega. Noh, andke andeks, lapsed... ma ei teadnud... ma olen wist ajast maha jäänud...

Laste näod löid färama. „Noja, sa oled ajast maha jäänud...“

Tõepoolest — pika peale sain sellest aru: Kui tänawalaulud on salongidesse tunginud, siis peaks nad puuduma siis koolist. Noorsugu ei tohi ju ajast maha jääda, waid peab ettegi jõudma. Selles mõttes ongi Nurmiku Eugemik tänuväärne töö teinud.

Keeleuendus on Eestis täies hoos. Kes ei tunneks ennast kutsutud olewat sellel põllul wagu sid ajama... Igatahes, fäärseid ei leia te laternatulegagi. Seda nähtust võib aina terwitada. Kui seda teeb kirjanik, keeleteadlane, õpetaja (kiriku- ja kooli-) kõster, konduktor, kingsep, woorimees — võib aina terwitada. Ent kui seda hakkab tegema kantselei ametnik, siis on asi mokas.

Ja — jah, ärge naerge, sest need mehed juba ei kingi — uuendawad, et on „uuendud“. Hiljuti puutusin ühe amelikku paberiga kokku, kus oli muu seas tähendatud:

„% tidega“.

Waatasin esiti palja silmaga, siis läbi prillide, siis läbi „doppelt“!

Siis waatasin läbi Aawiku uute sõnade sõnastiku, kuid „tidega“ tähendust ei leidnud. Siis wõtsin abiks Ladina, Greeka, Türgi, Albania, Zulu ja lugemata hulka teisi sõnastikke, kuid... abi ei kufagilt. Oli häbi oma rumaluse ees: ise eurolane, tahab haritud inimene olla... Parata polnud midagi, läksin ametkonna ülema juure. See tegi näo, nagu oleks ta minus mõnda Ilmutuse-raamatu metsalist näinud. Siis ütles ilmatu rahuga, nagu mõni „äratusesagne“ kõster teha wõis, „iseenesest mõista tähendab see protsentidega“. Muidugi — päewaselge, nagu kuke-aabits. Ja ma olen nii rumal, kui Mardi-ani.

Agga kantseleimeeste keeleuenduste eest hoitakse siiski iga sõpra ja ka waenlast.

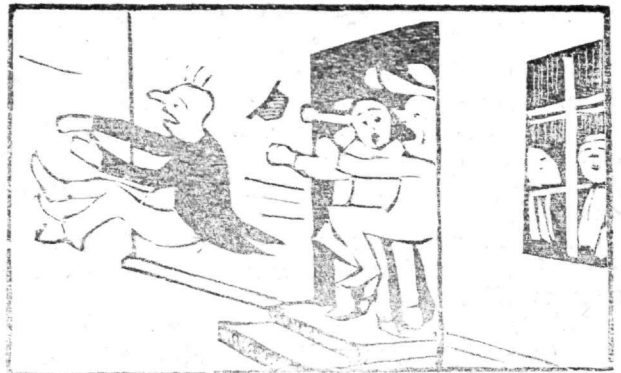
Sain sõbra käest kirja, kes Setumaal äratusetööd tegemas.

Kirjutab muu seas:

„Käime mööda Setumaad ringi, nagu apostlid ja kuulutame armu-õpetust. Ristime, muidugi mitte tule ja möögaga, waid waimuga.*) Igatahes jääb meie nimi setude hulgas „pühade“ kirja ning arwatawasti hoitakse tulewikus meie jäänused kufagil kloostri alal. Meie eel ja järel liiguwad rahwa-parwed. Iseäranis

populaarseks saand W. Ernits,
nagu eeter, tõkat, wärnits...“

Kõneleme setudele karskusest ja asutame karskusefeltsa. Setud on asjalt väga huwitatud ja osawõtlikud. Iseäranis suurt waimustust tunnawad nad siis, kui selgeks teeme, et karskusefeltsi asutamiseks waja on wiinajoomist maha jätta. Ühel koosolekul kanti mind juures waimustushoos käte peal uksest wälja... Mul on sellest momendist ka päewapiltline üleswõte olemas, mille siia juure liian:

„Ühel koosolekul kanti mind kätel wälja.“

*) Kirjutaks täiesti, kuid sulg tõrgub. Ent Jüts aga luges täitsa wälja, nagu raamatus kirjutatud.
K. Odanik.

*) Muidugi — wiinawaimuga.

Agas ära ja jumalapärast seda pilti ja kirja lehte pane..." palub ta kirja lõpus.

Muidugi, mis ma tassist lehte panen... Võikelleks ta mind peab?

K. Odanik.

—0—

Wiru soolapuhuja külmad tuschid.

I.

Ei tohi pahem käsi teada,
mida parem teeb!
Se'ist wanašonast wabariigi
walitsuski kasu näeb:
Ta „wiinaseadust" ühe käega
kaitseb hella,
ja teisega lööb karskusele
häda'kella:

Teeb riigis karskuspäiwil
püha kisa, et hukkas rahwas
„elutilgast" pöörama on wiisa,
kuid teisega ta ohtralt,
haljast jagab,
saab see'gi maitseada, kes
ööd ja päewad magab!
Nupp tark on tal'
ei maksa palju rääki,
jull' pole kohta ju,
kus wõid end kukkumise
korral haaki.

*

„Ei sõber tohi nokki,
sõbra silma,
ei tohi ükski rahu rikku
ega korda, —
nii seadused meil kõnelewad
palju — kes ekshib —
karistus sel' walimis walju!

On rahu walwamas
meil kordnikud ja kaitseleit —
nii kallid,

on müüridki: ööl mustad,
päewal hallid,
kuid seadust see ei ellu
kutsu weel,

kui korrapidaja on ise
eksiteel!

Nii waikides ja lepi
sellega, —

kui kordnik ihunikku
mängib wellega,
ja kaitseleit lööb inimihu
peale — terastikkudega
trummi!

Taob segi mõistuse
teeb joobnud peaga,
kodanikul karskel kolli!
Kuid igamehele on teada
see, et saba koerast
kuhugi ei jää,
kuis wõid siis kordnikult
ja õigust oota,
kui pole tasuks anda

nelituhat marka noota. —

Wist kaitseleit on maale

loodud selleks —

et saada joomariks

ja hulgusele welleks.

W. Soolapuhuja.

—0—

Kuidas end arstida.

Kui su hambad haiged, otssi Riigikogu arupärmiste aktiist kohtuwõimude puutumatusel põhkel ehk kaitseleitlaste samariitlaste tegu ja hotentote mäng wabariigi kodanik Saks'i kallal ja näri seda, ning kindel on, et hambawalu pea ununeh.

Nõrkuse korral laste omale haridusministeeriumis pühakirja šonaga aadrit lasta ja su waim ning su ihu saawad tugewaks ja selgeks.

Walutab su silm — siis astu kord kinnosje, seal uut eestikeelt lugeses unustad walu ja saad pealegi kõige modernima keele nägijaks ja tundiaks.

On sinu kõrw haige, mine kuhugi kaba-reesse, sealne „muistlaste" ntuufika lahutab warsti haiguse idud terwetest ja sa wõid palja kuulmise waral wahet teda hea ja kurja wahel.

On su kõht haige — mine Tartu ehk Tallinna*) turule ja loe üles need porikärbsed ja tolmulademed toiduainetel ja sa pead nägema, et ju kõht liiast lugemisest terwisega täidet saab. Pealegi on jarnane waatlemisewiis wäga toitek, su söögijuu kaob mõneks ajaks. Ka järwe wett wõid juua.

Südame ja waimuhaigusest kõneleme järgmine kord, kui kirjateel kokku puidume.

Dr. med. Pis—Te.

—0—

Uued leidused looduses.

Lilled ja lutikad lõhnawad kõige rohkem enne surma; kirjanikud, riikide walitsejad, diplomaadid ja ministrid — peale surma.

*

Kalad ja tõusikud elawad wees. Esimesed magedas ja soolases, teised kibedas ehk „kartulivees".

*

Inimene töötab päewa — riigiametnik ööwalgel.

*

Puu kaswatab õise ja lehti, ärimees pettust ja sehfti.

*

Ilõgesed kõrwetawad, teadused kõrbewad ise.

*

Sitkad pesitsewad šonnikus, inimesed inimliha hunnikus.

A. Gronoom.

—0—

*) Wõib ka Rakwere ja Narwa minna.

KONTSESSIOONID.

„Sa eldekene! Need isandad tassiwad kõik mu waraaida tühjaks ja ma ise ei teagi!“
 „Sul pole tarwiski seda teada — oled liig noor alles!“

Kui maailm hukka läheb.

Kirikherra: „Mis siis sünnib, kui maailm hukka läheb?“

Leeritudruk: „Siis kaob ka naisewõtmise ja meheleminemine ära.“

Hoolikas ratsawäelane.

Wäe ülem: „Kui sulle ülemus vastu tuleb, mis ja siis oled kohustatud tegema?“

Ratsawäelane: „Siis pean hobusel silmad kinni katma, et ta „lõhkuma“ ei hakka, herra leitnant.“

Järgmine „M. Matsi“ pühade nummer ilmub suurendatud kujul 10. detsembril 1921.

Ilmub k.-ü. „Meie Matsi“ kirjastusel. Wast. toim. O. Triik. A. Kümnel'i (end. G. Kalla) trükk, Tall.